

RECENSIE ■ KAMERKOOR DUALIS

Heerlijke 'Hohe Messe'

★★★★☆

Gebeurtenis: concert door kamerkoor Dualis en The Northern Consort o.l.v. Geert-Jan van Beijeren Bergen en Henegouwen. **Programma:** 'Hohe Messe' van Johann Sebastian Bach. **Met:** Marieke Steenhoek (sopraan), Patrick van Goethem (altus), Mark Omvlee (tenor) en Harry van der Kamp (bas). **Gehoord:** 21/11 Sint Jozefkathedraal, Groningen. **Publiek:** 450.

Door Minke Muilwijk

Bachs *Hohe Messe* doet het altijd prachtig in een kerk, en zeker in de Jozefkathedraal, waar hoog in het Koor een metershoge Christus vanaf het kruis op de kerkgangeters neerziet. Mooier kun je het eigenlijk niet krijgen, qua entourage, bij de inzet van het

machtige *Kyrie*.

Die inzet was overigens in de uitvoering van Kamerkoor Dualis en The Northern Consort erg goed – zij het van de zijde der koorzangers inhoudelijk aan de zuinige kant. Of misschien droeg de akoestiek de intentie zo ver niet, want ondergetekende zat helemaal achterin, pal achter de pilaar met het zesde gebod. Hoe dan ook, het *Kyrie* maakte niet de indruk alsof de zangers het afsmeken van 's Heren ontferming werkelijk nodig achtten voor hun persoonlijk heil.

Dat vlakke in de interpretatie was meteen ook het enige wat op de uitvoering viel aan te merken, en zodra het voluit tutti tekeering in koor en orkest, zoals in de afsluiting van het *Gloria*, dan viel dat bezwaar, met dank aan koper en pauken, helemaal weg.

Kamerkoor Dualis zingt bijzonder toonvast, wat heerlijk is, bij Bach, en daarbij werd je – ook achterin – meer dan eens getroffen door een fraaie koorklank, zoals het donker brommende 'et sepultus est' van de bassen in het *Credo* en het engelachtige 'Hosanna' van de sopranen in het *Angus Dei*.

Het Northern Consort gaf het koor hierin serieus partij. Dat is: het speelde Bach op gelijk hoog niveau, met krachtig solowerk waar nodig – niet dat benauwde geluid dat je meestal hoort in begeleidingsorkesten – zodat je nergens van de muziek werd afgeleid maar integendeel ook in de aria's vooral de schoonheid ervan kon beluisteren. Bijvoorbeeld in het laatste beroemde *Agnus Dei*, intiem en tegelijk met grote intensiteit gezongen door altus Patrick van Goethem.